

PALESTRINA

KÓRUSHIRADÓ

4.

1990. Halottak napján

"Az igazak lelkei Isten kezében vannak és a halál gyötrelme nem éri őket." /Bölcs. 3,1 - a kórus koszorú-szalagjának felirata/

Dr. HERGENRÓDER MIKLÓS

kanonok

ny. egyházmegyei zeneigazgató,
székesegyházi karnagy

életének 69., papságának 46. évében Pécsen, 1990 október hó 24.-én rövid szenvedés után, szentségekkel ellátva az örökkévalóságba költözött.

TISZTELT GYÁSZOLÓ HIVEK, KEDVES TESTVÉREK!

A Pécsi Székesegyházi Énekkar valamennyi tagja nevében búcsuzom énekarunk volt karnagyától, szeretett Miklós atyától.

Most, amikor utolsó istenhozzádót mondunk koporsódnál, szabad legyen hálás szívvel köszönetet mondani mindazokért, amivel a lényed, személyed, - úgy is mint pap, és úgy is mint szeretett karnagy, - bennünket megajándékozta.

Örömmel gondolunk vissza az itthoni vidám kórus szereplésekre és felejtethetetlenek számunkra a nevezetes külföldi hangversenyutak is, melyeket lehetővé tettél. Nemcsak a próbák, hanem minden egyes éneklésünk is jó alkalom volt arra, hogy a liturgiában elmélyedjünk és átadjuk magunkat a zene varázsának.

Tudjuk, aki szépen énekel az kétszeresen imádkozik. Isten dicséretét tanultuk meg Tőled az ének szárnyán gyakorolni.

Csodálatos muzikalitásod főleg akkor nyilvánult meg, mikor az orgonához ültél és improvizáltál, bámulatba ejtve a hallgatóságot:

Azt sem hallgathatjuk el, hogy kiváló szónok voltál. Azok közé tartoztál, akik a hívek minden rétegéhez egyszerre tudtak szólni. Szehtbeszédeid a rövidség, a tömör, de mély gondolatok jellemezték. Akik figyelmesen hallgattak, lélekben gazdagodtak.

Amikor egészségi állapotod már nem tette lehetővé, hogy a kórusra feljőjj, mindig szakítottál időt arra, hogy a templom hajójából végighallgass bennünket és irányíts-segíts bennünket.

Imádkozunk!

Mindenható örök Isten, aki az emberek gyarlóságainak megbocsájtója vagy, alázattal és bizalommal könyörgünk kedves halottunk lelkéért, aki legszentebb rendelkezésed szerint földi zarándokútját befejezte és Hozzád, Teremtőjéhez visszatért. Tekints reá kegyesen, ó jóságos Urunk, akit az élet minden szenvedésétől megszabadítottál, mert hűség tagja volt Istenháznak.

Uram, míg a földön élt, oly nagyon bízott irgalmasságodban. Vedd fel őt mennyei országodba és emeld trónod zsámolyához megdicsőültjeid sorába. Mi pedig hálát adunk az Istennek, hogy a miénk voltál és most is a miénk vagy, mert aki szerettei szívében továbbél, nem halt meg, csak távol van. Köszönjük, hogy amíg éltél, nálunk voltál az Istené, s erős a hitünk, hogy most, amikor elmentél, Istennél vagy a miénk. Az igaz keresztény hit tartsa fenn bennünk a boldog viszontlátás reményét. Bár a halál elragadott közülünk, emlékedet mindnyájan megőrizzük. Hittelt hisszük, hogy fogsz még nekünk vezényelni a mennyei kórusban, Isten trónusa előtt! Amen.

/Ott Miklós/

- Elhangzott 1990. október 31-én Szajkon a temetői ravatalnál. - A temetés előtt Mayer Mihály megyéspüspök sok pap társával koncelebrációs szentmisét mondott a templomban, amelyen kórusunk az elhunyt Miklós atya műveiből énekelt.

Dr. HERGENRÖDER MIKLÓS HALÁLÁRA. 1922-1990.

"...akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökkön-örökké, miként a csillagok." /Dán. 12, 3./

Dániel próféta szavait nyugodtan alkalmazhatjuk Dr. Hergenröder Miklósról, akinek megfáradt papi és emberi szíve nem dobog többé. Másodéves teológus voltam Győrben, mikor egészen közel kerültem hozzá. Ő akkor került oda tolnai hitoktatói beosztásából fiatalon tanárnak, amikor állami kezelésbe vették a szemináriumokat /1952./ és a győri szeminárium fogadta be a pécsi és szombathelyi kispapokat is. Könnyen választotta ki a százhusz növendék közül 24 tagú "schola"-ját, akiket a gregorián éneklés csúcsaira vezetett, de az egész kispap-közösséget is ragyogóan énekelte. Ugyanakkor lett karnagya a győri székesegyház Palestrina kórusának is, így a szentély kispapserege és a kórus zengő polifóniája töltötte be a győri székesegyházat vasárnapról-vasárnapra, ünnepről-ünnepre. Zenei pályafutását már gyermekkorában kezdte a Pécsi Székesegyházi Énekiskolában. A Zeneakadémián folytatta Kodály és Bárdos tanítványaként - akkor már mint felszentelt pap. 1949-ben Tolnára került hitoktatónak, ahol azonnal kiváló templomi énekkart szervezett. Pécsre a győri 6 év után 1958-ban került, és itt vette át boldogemlékű Mayer Ferenc énekiskolai igazgatótól a karmesteri pálcát a székesegyház Palestrina kórusa élén. Itt nőtt igazán nagygyá, mint zenész! A megszüntetett énekiskola fiúénekesei helyett hittel és lelkesedéssel éneklésre vállalkozó női szólamokkal és részben a volt énekiskolásokból álló férfi szólamokkal elérte azt a magas szintet, hogy egész éven át egy vasárnapon-ünnepen nem ismételte magát a kórus. Felejthetetlen nagyhetek gazdag műsora, a minden évben sorrakerülő Cecilia-hangversenyek igényes és művészi szereplései, mindez közel harminc éven át a csúcsra vitte őt és kórusát, igen nehéz időkben. Csak meggyngült egészségi állapota késztette arra, hogy átadja a karmesteri pálcát és a pécsi egyházmegyei zeneigazgatói tisztét. Mégis, nem mint zenész volt igazában nagy! Papi lelkiségét ugyanaz a belső harmónia jellemezte, mint a zenészt. Győrben nemcsak az éneket tanította nekünk, hanem a kateketikát, a hitoktatás tudományát is. Addigi tolnai hitoktatói gyakorlatából bőségesen terített asztalunkra ötletet, módszert, melynek fő elve és mozgató rugója a növendékek iránti szeretet volt. Később 14 évi tolnai plébánosságom alatt tudtam ellenőrizni az ő ott töltött 3 évi

hitoktatói tevékenységének maradandó eredményét: sok száz hívem büszkén vallotta, hogy Hergenröder tanítvány volt.

De ki ne emlékezne hálával rá a székesegyházi hittan csoportokból, vagy az évtizedeken át hallott zárda-templomi rövid-velős-lelkes buzdításaira, szépen "megkomponált" miséire? Papi munkásságát elismerve püspöke kanonokká nevezte ki, de ő volt az egyházmegyei Liturgikus Bizottság elnöke, a Kateketikai Bizottság elnöke, a Zsinati Vizsgáló Bizottság elnöke, a Püspöki Szentszék elnöke, és az egyházmegye zenei igazgatója is. Tengernyi feladat a végsőig való helytállással.

Talán nagyon is személyes hangvételre sikerült ez a kis megemlékezés és bizonyára hiányos is. Mindenki tegye hozzá a maga szíve érzését: mit adott mindannyiunknak a lelkipásztor, a zenész, az ember, mindannyiunk Miklós bácsija.

Báthory László Ágoston-téri plébános
a Püspöki Énekiskola igazgatója.

VENDEG-KÓRUSOK

Templomunkat akusztikája különösen vonzóvá teszi a zenei együttesek számára. Számunkra a legmaradandóbb élményt természetesen a kórusok adták. Számos külföldi együttest is vendégül láthattunk. Emlékezetes a halmstadi /Svédország/ St.Nikolai templom vegyeskara, és a Limburger Domsingknaben.

Idén a legnagyobb élményt két német fiúkórus jelentette. Április 22-én a Freiburger Dom-Singknaben, június 2-án a St.-Martins-Chorknaben Biberach sikeres hangversenyének örülhettünk. - Erdemes talán felidézni a biberachi kórus szólam-arányait. A szoprán és alt szólamokban éneklő kisfiúk száma 30 volt, a tenorban kettő, a basszusban öt fiatalember énekelt.

ÉNEKISKOLÁS TALÁLKOZÓ

Az utóbbi évek kialakult gyakorlatának megfelelően a közelmúltban, 1990. október 6-án - Báthory László szervezésében - találkozót tartottak a volt pécsi énekiskolások. A most 55-75 év körüli, volt hecsedlik a próbatermünkben jöttek össze, ahol alkalom nyílt számunkra őket a ma éneklő kórus nevében köszönteni és oda őket visszahívni. Számukra pedig alkalom volt arra is, hogy az akkor már gyöngédülő és szobafogságban lévő Miklós atyát üdvözölhessék.

Az igazi nagy örömet a jelenlegi, a pálos-kolostorban működő Énekiskolában tett látogatás és a jelenlegi énekiskolásokkal való találkozás jelentette. Az öregfiúk korelnöke, dr.Dlusztus József mondott üdvözlő beszédet, a látogatókat a Jobbágy Valér vezényelte fiúkórus gregorián himnuszokkal köszöntötte.

KARÉNEKES KISKÁTÉ /folytatás/

23. A jó karénekes nem sértődik meg minden csekélység miatt.
26. Saját kórusodról vagy jót, vagy semmit.
45. A jó énekarban nincsenek "vezető énekesek", hanem csak szólamok.
88. Tilos a kottákat gyúrni, kihajlítani és a földre tenni: ettől piszkolódik a legjobban. /Deák Bárdos György/

/M+I/